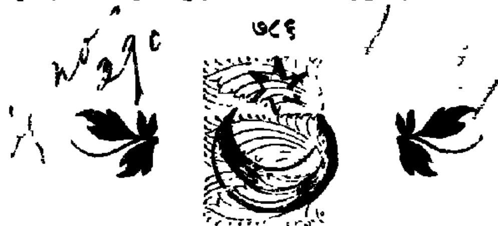

૭૮૬

ગુરૂરકા નતીજા ઔર સબરકા બદલા.

કીસ્સએ-શાહેરૂમ.

ઔર

કીસ્સએ હજરતબીલાલ.

ઊર્દુ ઝબાન ઔર ગુજરાતી હર્ફુંમે.

છપાનેવાલે

પીરઝાદાઝુહુર એહમદ ગુલામમોહંમદ

અનસારી.

બુકસેલર તીન દરવાજા—અહમદઆબાદ.

મનહર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમેં મોતીલાલ ગણપતરામને છાપા

માણેકોર નાકા-અહમદઆબાદ.

જીલ્દ ૨૦૦૦ પેહલી બાર

સને ૧૯૨૫ ઇસ્વી. કિંમત ૦—૬—૦ સને ૧૩૪૩ હીજરી

દાસ્તાન અમીર હમઝા--ઇસ કીતાબ કે નામ ઔર હકીકત સે કોઇ બે ખબર ન હોગા. યેહ શુજાઅત ઔર બહાદુરીકા નમુના હે ઇસ્લામીઓ શકે જીને જાગતે સીન ઇસ કિતાબમેં દેખ લીજીએ ફુરસતકે વક્ત પઢનેકે લીયે બે બહા ખજાના હય. ઉમર ઐયારકી ઐયારીયાં ઔર ઉનકે ફારસ પઢતે પઢતે પેટ ન દુખાદે તો કિંમત વાપીસ—અરસે દરાઝસે યે કિતાબ મિલતી નહી થી મગર ચુંકે મુસલમાન ભાઇયુકી બ કસરતમાંગ હોનેસે હમને ઝર કસીર ખરચ કરકે યે કિતાબ ઉમદા ગ્લેઝ કાગઝ પર નિહાયત આબો તાબસે છપવાઇ હય ઔર જીલ્દભી બહોત ખુશનુમા બંધાઇ હય છપતેહી હાથુહાથ બીક રહી હે આપ ભી આજહી ફરમાશ ભેજ દીજીએ વરના ફીર દુસરે એડીશન કા ઇન્તે ઝાર કરના પડેગા કીંમત રૂ. ૨—૮—૦

કીસ્સા તોતા ઔર મેના—લીજીએ અરસે દરાઝસે આપકો જીસ્કા ઇન્તેઝાર થા વોહ અબ છપકર તૈયાર હય ઇસમે હઝરતે ઇ-શ્કકી કશીશ ઔર જાદુનિગાહ ચાલાકીયા, પરસ્તાન ઔર દેવસ્તાનકે જીતે જાગતે સીન, જાદુ ઔર તિલસ્માતકે હેરત અંગેઝ વાકેઅતિ હુસ્નો ઇશ્ક કી કશમેં સાઝીયા, વગયરા એક દીલ ચસ્પ પેરાએમેં લીખે ગએ હંય. ઔર જાબજા અપસે ફડકતે શએર અશઆર લિખે હંય કે પઢતેહી આપ મસ્ત ઔર બે ખુદ હો જાઇંગે કાગઝ બહોત ઉમદા ગ્લેઝ ઔર છપવાઇ એક આબદાર મોતીકે માનીન્દ હંય. જીલ્દભી ઉમદા ખુબસુરત હય ૧૭૬ સફેકી ઝખીમ કિતાબકી કીમત સીર્ફ રૂ. ૧—૮—૦

ગવહરજાન—યેહ એક ઉમદા ખુબસુરત ઇશ્કીયા નાવીલ હય જીસમેં યેહ સાબીત કરદીયા હય કે ખરાબ સોહબતકા નતીજા કીતના ખરાબ હોતા હય ઔર હાલી મવાલી મસ્કા લગાકર કીસ તરહા બરબાદ કરતે હંય ઉસકા આએનુબ દીખાવ ઇસ નાવીલમેં દીયા ગયા હય. ગવહરજાન નામકી રંડીકે ચરીતર ઔર ઉસકે અલબેલે ગાયન ઇસ કીતાબમેં લીખ્ખે હંય, અચ્છા ઔર ચટપટા નાવેલ હય. કીંમત સીરફ રૂ. ૦—૧૨—૦

હર કીસમકી કીતાબે મીલનેકા પતા.

પીરઝાદા—ઝુહુરએહમદ ગુલામમોહંમદ—અનસારી—બુકસેલર.

ઠે૦ તીન દરવાજા--અહમદઆબાદ.

કીસ્સએ-શાહેરમ.

શુરૂ સાથ નામ અલ્લાહકે બખશીશ કરનેવાલા મેહેરબાન.

448

હમ્દે-ખુદા જી.

હો કીસ્સે હમ્દ યારો ઊસ ખુદાકી,
કે જીસને અરશ ઔર કુરસી બીનાકી.
કિયા માટીકો યું કુદરતસે કાયમ,
રખાહે એ સીતું અફ્લાક દાયમ.
હવા—આબો—ગીલો—આતશસે ઝાહીર,
કીયા તરતીબ હે અરબા અનાસીર.
ફીર ઉન ચારોંસે વો પુતલા બનાયા,
કે જીસમેં ભેદ કુદરતકા સમાયા.
ફીર ઉસ પુતલેકો વો બાતેં સુઝાઈં,
ફીરશતોંનેભી જો હરગીઝ ન પાઈં.
હઝાઈ મરગએ ઇસ જુસ્તજુમેં,
ન પાયા ભેદ પર ઊસકા કીસુમેં.
ઝમીંસે આસમાંતક ઉડકે જાવેં,
કુનાહ ઉસકે હકીકતકી ન પાવેં,
કહાંકા મૈં હું ઓર તું હૈ કહાંકા?
વહી માલીક હે મુલ્કે દો—જહાંકા.
શાહનશાહુંકો દેતા હે ગદાઈ,
ગદાકો મરહમત કરતા હૈ શાહી.
ખુદાકો યાદકર અય પુતલએ ખાક,
બનાયા તુજકો જીસને ઐસા ચાલાક.
બગેરઅઝ—પર તુજે ઐસા ઊડાયા,
ફીરશતોંનેભી જો હરગીઝ ન પાયા.

:o:

નઅતે—રસુલુલ્લાહ સ.

નબીકે નામપર કુરબાન હો તુ,
દીલો જાંસે ફીદા હરમાન હો તુ.
રખે હૈ દોસ્ત જીસકો અયઝદે પાક,
ઉસીકી શાનમેં આયા હે લૌલાક.
ઉસીકા હો બડા સબકો સહારા,
ન હોવે હશરમેં ઉસબીન ગુઝારા.
દરૂદ ઔર નઅતકા કર વીર્દ દાયમ,
જો ભાગે તુજસે કોસું દેવ આલીમ.
નબીકે યાર સબ બેહતરસે બેહતર,
મોહબ્બત ઉનકી રખ તું દીલકે અંદર.
નબીકે ચાર મકબુલે ખુદા હૈં,
ખુદાકી રહમતેં ઊનપર સદા હૈં.
જીનહોંને કુફ્ર સારા ઝેર કરકર,
દોહાઇ દીનકી ફેરી હે ઘરઘર.
નબીકી આલપર જીકો ફીદાકર,
સના ઔર મદહા નીત ઊનકી કીયાકર.
કરેગા ઊનકી ગર અય દીલ ગુલામી,
તેરે મકસદ બર આવેંગે તમામી.

શુરૂ—કીસ્સા—શાહે રૂમકા.

(બાદશાહકી તકબ્બુરી.)

ખુદીકે કામસે બંદો હરો તુમ ?
યે શાહે રૂમકા કીસ્સા સુનો તુમ ?
અજબ ઊસ શાહકા યે તઝકરા હૈં,
ખુદીસે અપની કયા કયા દુખ સહા હે.

જીસે સુનકર જો હોવે મરદે-આકીલ,
ખુદાકે ખૌફસે હોવે ન ગાફીલ.
એક ઐસા થા મુલ્ક રૂમે ઝમીંપર,
ઝમાનેમેં ન કોઇ ઉસકા હમસર.
રહેથા દીનકા તાલીબ હમેંશા,
થા હફ્તઅકલીમપર ગાલીબ હમેંશા.
રહેથા ઝાકીરો શાગીલ નીહાયત,
થા અપને ઓહદમે આદીલ નીહાયત.
કરેથા એક દીન બેઠા તીલાવત,
અદા કરતા થા બા મઅની કીરાઅત.
જો દેખી ઉસને ઇસ આયતકી તફસીર,
હે જીસમેં ઇઝ્ઝુતો-ઝીલ્લતકી તકરીર.
કલામે હકમેં જો આયા થકીં હે,
કુછ અપની અકલમેં આયા નહીં હે.
વહીં ઇબલીસને ઉસકો ભુલાયા,
ખયાલે બદ યેહ ઉસકે દીલમેં આયા.
સવારીમેં ચેહલ-લક મેરે નોકર,
કે જીસ્સે ખૌફમેં હે હફ્ત કીશવર.
મલીક સબ મુલ્ક ખુશકી ઓર તરીકે,
લીખે સબ મુજકો નામે આજીઝીકે.
હઝારૂં પલટને રખતાહું જંગી,
કે કાંપે જીસ્સે રૂસી ઓર ફીરંગી.
જહાંમેં કોન હે મેરે મુકાબીલ?
મુજે દેં ચીન ઓર માચીન હાસીલ.
મેરી હૈબતસે કોહસ્તાન લરઝાં,
મેરી સાલતસે હેંગે શેર તરસાં.
મૈં ઐસા હું અગર યે બાત ચાહું,
તો હફ્ત અકલી મકો કબઝેમેં લાઊં.
હઝારૂંકો તો મૈં દેતા હું ઇઝ્ઝુત,

મુજે વોહ કૌન હે જો દેવે ઝીલ્લત ?
હર એકકે દીલકા તો માલીક હે અલ્લાહ,
હુવા ઈસ બાતસે હક ઉસકે આગાહ.
બુરી લાગી સમજ ઉસકી ખુદાકો,
વોહ પોંહચા કૈસી ફીર અપની સઝાકો.
હે દાના ઓર બીના ઝાતે બારી,
જીસે ચાહે દે ઇઝ્ઝત યાકે ખારી.
ખુદાકો હર જગેહ જાનો અયાં તુમ,
સુનો ઝીલ્લતકા અબ શાહકે બયાં તુમ.
જીલોમેં લેકે બારા લાખ અસવાર,
હુવા શાહ સૈરકો જંગલકે તયાર.
ગરઝ યક દશ્તમેં પોંહચી સવારી,
મલીકકો સૈર બીનથી બેકરારી.
મલીકને જો કયા ઘોડેકો આગુ,
તો દેખા વહાં ફીરે હે એક આહુ.
મલીકને ચાહા ઘોડેકો ઊડાઊં,
આર ઈસ આહુકો નેઝેસે ગીરાઊં.
મલીકને ચાહા મારે ઊસ હરનકો,
હરન ભાગા નીહાયત જલ્દરૂ હો.
મલીક પીછેથા ઓર આગે હરન થા,
વહાં કુદરતકા કુછ ઓરહી બરન થા.
હરન પોહંચા કીસી જંગલમેં બે લાગ,
મલીક બોલા કહાં જાવેગા તું ભાગ ?
તુજે નેઝેસે અબ મૈં મારતા હું,
વ યા શમશીર તુજપર ઝાડતા હું.
હુવા ઉસમેં હરન આંખોંસે ગાયબ,
રહા થક શાહકા ઘોડા અજાયબ !
મલીકકોભી અર્ક આયા યહાં તક,
હુએ તર કપડે થે તનમેં જહાંતક.

હુઇ મરઝી જો રબ્બુલ—આલમીંકી.
તનાબેં ખીંચ ગઇં ઉસ સર ઝમીંકી.
મલીકકો ચીનકે ખત્તેમેં લાકર,
ફીરશતોંને રખા જંગલમેં જાકર.
જો દેખા બાદશાહને ચાર જાનીબ,
નઝર કુદરતકા ખેલ આયા અજાયબ !
મેરા લશકર કહાં ઔર મૈં કહાં હું !
ન દેખાથા યેહ જંગલ મૈં જહાં હું.
ખુદા મેરે તઇં કીસ જાપે લાયા,
જહાં આદમ ન હૈ આદમકા સાયા.
મલીક કરતાથા સો સો તરહસે ગાર.
નઝર આતાથા ઉસકો ઔરકા ઔર.
ઘટા ગમકી જો છાઇ હૈ જીબીંપર,
ગીરા ઘોડેસે ગશ ખાકર ઝમીંપર.
ઉસી ગશમેં કુછ એસી નીંદ આઇ,
રહી અપની ખબર ન સુધ પરાઇ.
દુશાલા તાનકર વો એસા સોયા,
ન ઉઠે ખાબસે તા હશર ગોયા.
સુનો ઝીલ્લતકી અબ શાહકે કહાની;
જીગર પથ્થરકા યહાં હોતા હે પાની.
કનારા ચીનકી ઉસ સર ઝમીંપર,
કહીં કજ્જાક એક ફીરતાથા અકસર.
ફીરેથા લુટતા ખીલકતકો દીનરાત,
ન આતાથા વો શાહે ચીનકે હાત.
મુસાફીરકી સદા સુન સુનકે અખબાર.
વો શાહે ચીનથા નીત ઉસસે બેઝાર.
ફીરથે ઢુંઢતે ઉસકો તલાવે,
હરએક જાનીબકો અસવારકે દહાવે.
હુવા ઉસરોઝ કયા કરના ખુદાકા,

જો અસવારોંને અરજે શાહ દેખા.
વહીં વો ગાલ જા સરપર ખડા થા,
જહાં વો બાદશાહ સોતા પડા થા.
જો દેખેં ક્યા કે એક ઘોડા ખડા હૈ,
સવાર ઊસકા જો હે નીચે પડા હૈ.
ઔર એસા નીંદમેં વો બેખબર હૈ,
ન અપની કુછ ન ઘોડેકી ખબર હૈ.
કેહા સબને કે અબ મત ગુલ મચાઓ,
વહી કૈઝાક હૈ કાબુમેં લાઓ.
ઉસે ઊઠનેકી અબ ફુરસત ન દીજીએ,
યેહ સોતા હૈ ઇસે અબ બાંધ લીજીએ.
કમરસે તેગકો ઉસકી નીકાલો,
પડા નેઝા ઉધર ઉસકા ઉઠાલો.
ઔર ઊસકી બાંધો મુશકેં તેઝ હોકર,
મરા આર સોતા હોતા હૈ બરાબર,
હુવા ગર નીંદસે ટુક યેહ ખબરદાર,
તો ભાગે ઉસ ઘડી સબકે તઇં માર.
હમારે હાથ ગર આવે યેહ બદનામ,
બહોતસા સીમો ઝર પાવેંગે ઇનઆમ.
પકડ જીતા ઇસે હમ લે ચલેંગે,
હૈ અગલબ સબકે તઇં ઓહદે મીલેંગે.
ઉતર ઘોડુંસે જીતનેથે સબ આએ,
ઔર ઊસ સોતેકે તઇં કાબુમેં લાએ.
દુશાલેસે જો બાંધે હાથ કસકર,
ચલે લે શેહરકો અપને વો હંસકર.
કહા સબને તુજે મુદતમેં પાયા,
યેહ મુલ્કે ચીન તુને ખુબ ખાયા.
રય્યત આર હો ઔર તુ હો ખુરસંદ?
કરે ચારોં તરફકી રાહ તુ બંદ!
એક આલમ હાથકો અપને મલે હૈ.

તેરે ડરસે ન કોઈ રસ્તાચલે હૈં.
અબે હમ તેરે પીછે ભુલ આરામ,
ફીરે તુ જંગલુમેં કરતા બીસરામ.
તેરા યહ શૌરબા મશરીકસે મગરીબ,
વોહ ચાલાકી હુઈ કયું તેરી ગાઈબ ?
તેરે ડરને જીગર રૂસતમકા ફાડા,
તુ કુત્તેકી તરહા જાવેગા મારા.
જવાહીર ઔાર ઝરકા ઘોડેકો સાઝ,
હુઈ સેરી ન ઈસપર ઐ દગા બાઝ?
કહાંસે કીમતી ઘોડા યેહ પાયા?
હૈ શાહે રૂમકા શાયદ ચુરાયા.
હરએક નામો નીશાં પુછે થા હરચંદ,
તો આંખેં ઝેરથીં લબ શાહકે થે બંદ.
વો કેહતેથે યે હૈ ગુમરાહ ખુની,
હઝારૂં બસત્યાં કરદી હૈં સુની.
ગઝબ હૈ શાહોંકે ચડનેકે ઘોડે,
ફીરેં કઝ્ઝાક જીનપર દૌડે દૌડે !
તું ચલકર રૂબરૂ શાહકે ખડા હો,
તેરી અબ દેખતો કૈસી સઝા હો.
બતા યારો અગર કઝ્ઝે ન કરયે,
ખુદાકે ખૌફસે હરવકત ડરયે.
કહાં કઝ્ઝાક—ચીં વોહ ધુમવાલા,
ગયા પકડા મલીક વોહ રૂમવાલા !
સીપાહી કરકે ઉસકો તૌકો—ઝનજીર,
લે આએ શાહકે આગે બ—તદબીર.
જો દેખા શાહને કઝ્ઝાક આયા,
બોહોત ઇનઆમ ઉન સબકો દીલાયા.
કહા સદ મરહબા જીતાહી લાએ,
હરએકને ખાસે ખાસે ઓહદે પાએ.
હુઇ શાહસે જો શહકી રૂબકારી,

કહા શાહને વોહ દેખ ઉસકી તેયારી.
રખે કઝઝાક જબ લાખોંકા ઘોડા !
મુસાફીર રૂમતક કયા ઉસને છોડા ?
હૈ ઐસા કામ ઉસકે ગીનકે બીચ !
ન હો અસબાબ ઈતના ચીનકે બીચ.
વઝીરો દેખો તો ઘોડેકા ઝેવર,
જડા હૈ જીસમેં લાખોંકા જવાહીર.
કોઈ કેહતા યેહ ગારત હો ઇલાહી ?
જવાં મારા હૈ ઇસને મેરા ભાઇ.
ઈસી દીન એક બરાત ઈસને હૈ લુટી,
સવા-લખકીથી નોશાહકી અંગુઠી.
હજારૂં નાલેશી આકર પુકારે,
ઇસીને બેખો જડ ખોદી હમારે.
ઇસીને ખોઇ હૈ મેરી તીજારત,
કીયા હૈ લુટ એક આલમકો ગારત.
ઇસીકે હાથસે હમકો નહીં ચૈન,
ઇસીકા દુખ હમેં રેહતા હૈ દીન રૈન.
કોઈ કેહતાથા કરકે આહો ઝારી,
ઇસીને મેરે સર તલવાર મારી.
કોઇ આગે ખડા શાહકે પુકારે,
ઈસીને હૈ મેરે કપડે ઉતારે.
ઝમીંદાર ઔર મુકદ્દમ કેહતે આવેં,
ખુદાકે વાસ્તે હમ દાદ પાવેં.
યેહ ડાલે મુલ્કમેં હૈ ઐસી ગરદી,
રય્યત શાહકી બરબાદ કરદી.
લુટે યેહ કારવાં જાકર વહાંસે,
ફીરે હૈ ચીનકા રસ્તા જહાંસે.
હરએક કેહતાથા શાહસે હાથ જોડે,
કે ઇસ કઝઝાકકો જીતા ન છોડે ?
હરએક ઝુલમ ઉસકેસે સર કુટતા હૈ,
હજારોંકો અકેલા લુટતા હૈ.

સવારોંને કહીં ઉસકો ન પાયા,
એક સોતાથા કહીં જબ હાથ આયા.

હજારોં શખ્સ હાથ અપને મલેથા,
વો શહભી ઉસકી બાતોંસે જલેથા.

કહા જલ્લાદકો શહને બુલાલો,
ઔર ઉસકે પાંઊંકે કુંચે નીકાલો.

કલમ કર હાથ ફીર દોનું ઉડાઓ,
ઔર ઉસકી હસ્તી બીની સબ કટાઓ.
ફીર ઉસકી લાશકો યહાંસે ખીચાકર,
કહીં ચોરાહેમેં દો ડાલ જાકર.

જો ઉસકો દેખકર હરએક ડરેગા,
ન કોઈ કામ ફીર ઐસા કરેગા.

બ હુકમે શાહ વહીં જલ્લાદ આયા,
ઔર આતેહી ઉસે કાબુમેં લાયા.
જુહીં જલ્લાદને કુંચે નીકાલીં,
વો ખુફયા ખીઝરને આકર ઉઠાલીં.
કટે જબ ગોશો—બીની ઔર દો હાથ,
સબ આઝા ખીઝર અપને લેગએ સાથ.

કટા જબ શાહકા તો જીસ્મ સારા,
ખુદાકે ખોફસે પર દમ ન મારા,
ફીર ઉસ મજરૂહકો વહાંસે નીકાલા,
કીસી બાઝારકે કુંચેમેં ડાલા.

હઝારૂં ઉસપે વહાં ગુઝરીથી ઈઝા,
ઔર ખલક ઉસકો કહેથી જાએ બેજા.
કોઇ કેહતાથા કયું ભુલા ખુદા તું ?
જો બઠા હસ્તો—પા અપને કટા તુ ?

કોઇ કેહતાથા કયા તેનકા કટાના,
થા લાઝીમ તોપસે ઈસકો ઉડાના.

કોઇ કેહતાંથા આખા ધડ ઉડાકર,
થા ઉસકો મારના તીરોંસે જાકર.

કોઇ કેહતાથા શહકી અકલ ભુલી,

કે ઇસ કજ્જાકકો હોગી ખુશી.
કોઇ કેહતાથા ગઇ હૈ અકલ કીધર,
જો ઇસ કજ્જાકકા કાટા નહીં સર !
કોઇ કેહતાથા યેહ ઇસકી જવાની,
શાહનશાહોંકીસી સુરત નુરાની.
ફીરેથા ઘુમતા જંગલ વ બેશા,
લીયા કયા ઇસને કજ્જાકીકા પેશા.
કોઇ કેહતાથા જબ ફુટે હૈ કીસમત,
તો એસી તરહસે આતી હૈ શામત.
કોઇ કેહતાથા સારા મુલ્ક છાના,
ન પાયા ઉસકે રેહનેકા ઠીકાના.
જો ઇસ સોતેપે જા પોંહચા તલાવા,
વહીં છાતીપે ચડકર ઉસકો બાંધા.
નસીબ ઇસકા અગર ઇસકો જગાતા,
હજારોંકો અકેલા લુટ લાતા.
હરએક બકતાથા યેહ વાહી તબાહી,
ન જાનેથા કોઇ સીરરે ઇલાહી.
યેહ સુન સુન સબકી વો રોતાથા મજબુર,
ઝમીં તો સખ્ત હૈ ઔર આસમાં દુર.
કહેથા દીલમેં અબ કીધરકો જાઉં !
ઝમી ફટજાએ તો ઉસમેં સમાઉં.
બીછોના ખાકકા ઔર રૂમકા શાહ,
કફેસબ દસ્તો-પા અલ્લાહ અલ્લાહ.
લગી કટને વહાં જબ ઉસકી અવકાત,
કહું તુજસે મૈંય કયા હૈહાત—હૈહાત.
જવાહીરમેં જડે બંદે હૈં ઉનકે,
જીનોંહકે શાક યહાં બડે હૈં નંગે !
પુલાઓ કલયા જીનકે કુત્તે ખાવેં,
ઇનકેં યહાં બીકકે ટુકડે ન આવેં.

રહી ટોપી ન શાહકે સરપે પગડી,
ઝમીપર ગીર મુદ્દત નાક રગડી.
કહા એકરોઝ શહને યા ઇલાહી ?
સઝા અપની સમજકી મૈંને પાઈ.
જીસે ચાહે તુહી દેતા હે ઇઝઝત,
જીસે ચાહે તુહી દેતા હે ઝીલ્લત
સવાર ઔર ફોજ મેરી અબ કહાં હૈ ?
તુ સચ્ચા હૈ યેહ સબ જુઠા જહાં હૈ.
કીધર હે શાહ કીધર હૈ કીશવરે રૂમ ?
કહાં ખાદીમ પડા હૈ ઔર મખદુમ.
ખુદાયા દેખલી કુદરત યેહ તેરી,
ખતા અબ મુઆફ કરદે તુ યેહ મેરી ?
જો ચાહે કર તહારૂકે જાનકે સાથ,
ઉઠાના પર મુજે "ઇમાનકે" સાથ.
નઝર કર રહમકી અપની તુ મુજપર,
ન હોગી ફીર ખતા યેહ બારે દીગર.
ખુદાકો ઇજઝ જબ ઉસકા ખુશ આયા,
તમાશા ક્યાહી ફીર ઉસકો દીખાયા !
હુવા એકરોઝ યેહ કરના ખુદાકા,
વોહ શાહે ચીન જો મેહલુંસે નીકલા.
કહા શાહને વઝીરોંકો બુલાકર,
મેરી નાખ્વાંદહ રેહજાતીહૈ દુખતર.
જો લીખના ઔર પડના કુછ ન આવે,
હમારે નામકો બટટા લગાવે.
સભી શહઝાદયાં કામીલસે કામીલ,
મગર એક યેહ રહી જાતી હૈ જાહીલ.
સબકકો આલમી કાબીલસા આવે,
ભિસે કુરઆન ફીર આકર પડહાવે.
ખુદા જાને હૈ ક્યા તકદીર ઉસકી,
કરો તુમ શામતક તદબીર ઉસકી.
વઝીરોંને કહી તદબીર દીલમેં,

પઠા રેહતા જો હૈ કઝ્ઝાક ગીલમેં.
હૈ ઉસકા શેહરમેં શોહરા નીહાયત,
ઉસે હર ઇલ્મકા બેહરા નીહાયત.
અગર ઉસ ખાકસે વો ઉઠકે આવે,
તો ખાતીરખાહ લડકીકો પઢાવે.
સભોંને હમદીગર યેહ બાત બુજી,
કહા સબનેકે યેહતો ખુબ સુજી.
મગર શાહકી ભીતો મરઝી ટટોલો,
તબ ઉસ કઝ્ઝાકકા અહવાલ બોલ.
વઝીરોંને કહા શાહે ઝમાંકો,
કરેં હમ અરઝ પર જીકી અમાંહો.
જો વોહ કઝ્ઝાક હૈ હાફીઝ કુરઆંકા,
ઓર આલીમ હૈ હરએક ઇલ્મે નીહાંકા.
હૈ સારા ઇલ્મ ઉસકે આગે પાની,
નહીં હ ચીનમેં કોઇ ઉસકા સાની.
વો જો કઝ્ઝાકીકા પેશા લીયાથા,
ખુદા જાનેકે ઇસમેં ભેદ કયા થા.
ન વોહ દુશમન સમજતા હૈ ન કોઇ દોસ્ત,
પડા હર વક્ત કહેતા હૈ હમાઓસ્ત.
મુસલમાનાં કરતે હૈં તઅઝીમ ઉસકી,
નીહાયત ખુબ હૈ તકરીમ ઉસકી.
યેહ સુનકર શાહ ફરમાને લગા યું,
તો અબ આનેમેં ઉસકે દેર હૈ કયું?
બહુકમે શાહ વહીં બાતોંહી બતોં,
ઉઠા લાએ ઉસે હાથોંહી હાથોં.
મકાં રેહનેકો એક ખાસા બનાયા,
ઓર ઉસ શાહઝાદીકો પઢને બીઠાયા.
કહા શાહને ઇસે કુરઆં પઢાઓ,
શુરૂ ઓર ઇલ્મકા મીં મબઅદ લાઓ.
કે જોહર-ઇલ્મ હર ઇનસાનકા હૈ,
યેહ કુરઆં જડ દરખ્ત ઈમાનકા હૈ.

ગરજ સબ કાયેદા ઉસકો સીખાકર,
વહીં અલહમ્દકી સુરત પડાકર.
સબક કુરઆનકા જઝ્ઝુઝરસાહ—ગરરાહ,
દીયા ફીર ચંદ મુદ્દત રોઝ મરરાહ.
સબક એકરોઝ ઉસ આયતકા આયા,
જહાં ઈબ્લીસને ઉસકો ભુલાયા.
સમજકર ખયાલ યેહ દીલમેં જો લાયા,
ઉસી આયતને હસ્તો—પા કટાયા.
સમાં જો યાદ આયા ઉસ ખુદીકા,
હુકમ પર અપને લબ ખોલા હંસીકા.
ઇસીકા મેં સબક ઈસકો પડાઉં,
ગુનાહમેં ઊસકે ફીર પકડા ન જાઉં?
સમજ દીલમેં જો યેહ આતી રહેગી,
તો અબકે જાનભી જાતી રહેગી.
નઝર જો શાહઝાદીને ઊઠાઇ,
હંસી ઉસતાદકી વોહ દેખ પાઇ.
કીનારા કરકે ઉસતાદી અદબસે,
ચડાકર ભઉંલગી કેહને ગઝબસે.
યેહ બે મુજબ બતા કૈસી હંસી હૈ?
બદી કયા કુછ તેરે દીલમેં બસી હૈ?
નીહાયત દીલ રખે બેબાક અપના,
કરાવેગા જીગર તુ ચાક અપના.
હંસીકા યેહ સબબ જલદીં બતાતુ?
નહીં કોઇ દમમેં અબ મારા ગયા તુ.
મલીક કરને લગા દીલમે જો અબ ગૌર,
યહાંતો હોગયા કુછ ઔરકા ઔર.
હંસીકા ગર સબબ ખોલા ન ઉસપર,
તો મેં મારા ગયા જીસે મુકરરર.
કહા જબ હાલ યેહ સબ શાહને અપના,

કહો સબ સરગુઝશત અહેવાલ અપના.
મલીક હું રૂમકા યેહ નામ મેરા,
બીગાડા હૈ ખુદીને કામ મેરા.
નતો મૈં ચોર હું ન રાહેઝન હું,
ખુદીસે અપની મૈં યું બે વતન હું.
નીહાયત મુનફ્અલ હો—હોકે મજબુર,
કીયા સબ ઈર્કુંતો ઝીલ્લતકા મઝકુર.
તેરા કુરઆનકા જો યેહ સબક હૈ,
ઇસીકે ખેદમેં યેહ સીના શક હૈ.
ઈસી આયતને મેરા બોજ ખોયા,
મેરી ફહમીદને મુજકો ડુબોયા.
ઇસી આયતને રૂમ હમસે છુડાયા,
ઔર જંગલ ચીનકા હમકો દીખાયા.
ઇસી આયતસે હમ રહેઝન કહાએ,
ઈસી આયતને દસ્તો-પા કટાએ.
હુઈ અબ ઝીંદગી કોઇ દમમેં આખીર,
કીસીપર ભેદ તુ મત કીજો ઝાહીર ?
મુજે હંસનેકી યહાંથી કૌન શાદી,
હંસીકા યેહ સબબ હૈ શાહેઝાદી.
કહા અહેવાલ અપના તુજસે સારા,
નહો યેહ ભેદ મેરા આશકારા.
યેહ સુનકર શાહઝાદીકે ગએ હોશ !
ખુદાકે ખૌફકા દીલમેં ઉઠા જોશ.
કીતાબેં છોડકર મેહલુંમેં આઈ.
ઔર રોરો ઊસને એક નદી બહાઈ.
નીહાયત ગમસે કુછ હો હોકે મુઝતર,
ગીરી બેહોશ જાકર એક પલંગપર.
ન ખાના ખાએ ન પાની પીએ વોહ,
જીગરકા ખુન પી—પી કર જીએ વોહ.

વહાં જો થીનકી શાહઝાદયાં થીં,
સબ ઊસકે ગમમેં રોરો નીમજાં થીં.
ઔર સારી દાઇયાં સહહા કનીઝક,
ખડી રોતીથીં હરએક મુંહકો તક—તક.
પડા મેહલું કે અંદર શોરો—ગૌગા,
અભી લહઝેમેં ઇસકો હોગયા કયા !
કોઈ કેહતી ન ગરમી હે ન સરદી,
ફીરી જાતી હૈ કયું ચેહરેપે ઝરદી !
કોઇ કેહને લગી તઅવીઝ લાઓ,
ઔર ઇસકી ફાલ લેજાકર ખુલાઓ.
કોઈ કેહતી કે હૈ આસેબકા ઝોર,
કોઇ કેહતી કે યેહ કૈસા મચાશોર !
કોઇ કેહતી પડહાતા હૈ જો ઇસકો,
ચેહ સુરત દેખકર ઊસકી ડરી હો ?
કોઇ કેહતી હમારી જાન વારી.
કહીં શાહઝાદી અચ્છી હો હમારી ?
હર એકને તો કરી તદબીરહી કુછ,
વલે હરગીઝ ન પાઈ બેહતરી કુછ.
કહા માને પ્યારી મુંહસે બોલો ?
ઔર દીલકા ભેદ અપના મુજસે ખોલો ?
તુજે આંખોસે દેખાહો કીસુનેં,
નીકલાઉં અભીમેં ઉસકી આંખે.
કીસીને કુછ કહા હોવે ઝબાંસે,
ઝબાં ઉસકી નીકલવાઊં દહાંસે.
કીસીને તુજપે ગર ડાલાહો અફસું,
ખીંચાકર ખાલ ઉસકી ભુસ ભરાઊં.
તેરા બદખાહ કોઇ સુન જો પાઉં,
બદનકે ઊસકે મેં તસમેં ખીંચાઉં.
કહીં ગીબતકી જો પાઉં ખબર મેં,

છીદાઊં ઊસકા તીરાંસે જીગર મેં.
કલી હૈ તુ મેરે ઘરકે ચમનકી,
તુ બેટી બાત કેહ અપનેહી મનકી ?
જો દેખે શાહઝાદી મું'હ ઊઠાકર,
નીપટ અહવાલ ઉસ માંકા હે મુઝતર.
કહા ઊસને કે હૈ એક અરઝ મેરી,
કરૂં ઝાહિર જો મરઝી પાઊં તેરી ?
કહા માંને કે બેટી શૌકસે કેહ,
ન કર ખતરાહ કીસીકા ઝોકસે કેહ ?
હમારા ઔર તેરા માલીક ખુદા હૈ,
સભી કેહ જોકે તેરા મુદઆ હૈ.
કહા ઉસને કે યેહ મં કૌલ પાઊં,
કહેકો મૈં તેરે હરગીઝ ન ટાલું.
કહા માંને' દીયા જીસને હશમ હૈ,
ઊસીકી જાહો-અઝમતકી કસમ હૈ.
લગે' ગર સીનેમેં તીરૂં કે ભાલે,
કહેકો હમ તેરે હરગીઝ ન ટાલેં.
મું'હ અપના કાનસે માંકે લગાકર,
વોહ સર તકયેસે જબ બોલી ઊઠાકર.
જો જીતી ચાહો તુમ યેહ શાહઝાદી,
ઈસી કમ્રુકસે હો મેરી શાદી ?
નીકાહ કરદો મેરા બુલવાકે કાઝી,
મં રાઝી હું ખુદાહો મુજસે રાઝી.
નહો ગરબાત કહી જો મૈંને અપની,
અભી ઈસ જાનકો ખોઉંગી અપની.
યેહ સુનતે ઉસકી માંકે ઉડગએ હોશ,
લગી કેહને અરે ખામોશ-ખામોશ !
અભી યેહ બાત ઉડતી હે જહાંમેં,
નહીં હુઈ હે હમારે ખાનદાંમેં.

તેરી યેહ બાત જો કોઈ સુનેગા,
જો દુશ્મન હોગા વોહભી સર ધુનેગા.
અજબ ઈસબાતપર બેઠી હટી હે,
જહાંકે શાહુંકી યેહ નક કટી હે.
યેહ કીસને મત તુજે દી હે પ્યારી.
જહાંમેં આબરૂ મત લે હમારી ?
કહેગી ખલ્ક શાહઝાદી હે કેસી,
ફીરે હે રીઝતી ચોરોંપે એસી !
મુકરરર હોગઈ અબ તુ દીવાની,
હુઈ કેદ અબ તેરી હમકો કરાની.
અબ હોગા અરગરોંકો હુકમ લાચાર,
કરો ઝંજીર—બર જલદીસે તૈયાર.
જો તેરા બાપ સુન પાવેગા યેહ બાત,
તો કીતને ખુન હોજાવેંગે હૈહાત.
અગર ઈસ બાતમેં મારી ગઈ તુ,
તો જીતા શાહે કબ છોડેગા હમકુ ?
દીવાની ઈસ કદર પ્યારી નહો તુ,
ખુદાકે વાસ્તે યેહ ખયાલ ખો તુ ?
કહા તબ શાહઝાદીને યેહ જલકર,
ઓર અપને દોનું હાથ હાથોંસે મલકર.
વઝીર ઔર શાહ સબ દાના પડે હેં.
સબોંકી અકલપર પરદે પડે હેં.
જીસે કબઝાક કેહતે હેં કહાં હે ?
યેહ મુલ્કે રૂમકા શાહે–જહાં હે.
કહાંસે કરકે યેહ તહકીક લાઓ,
જો ઈસકે દસ્તો પા સબને કટાઓ.
યેહ મુલ્કે રૂમકા હેગા શહેનશાહ,
રખે ચાલીસ લક અસવાર હેમરાહ.
ઔર ઈતિની પલટનેં ફોજ ઓર પ્યાદા,

કે હે જીસકા શુમાર હદસે ઝીયાદા.
અદુ મીસલે હબાબ અબ ગરકે ખુ હે,
જહાંકા શેર ઊસ્સે સરનીગુ હે.
કલામુલ્લાહમેં ચેહ લાયાથા તકરાર,
કીયાથા ઇઝઝતો—ઝીલ્લતકા ઈનકાર.
ગુનાહમેં ઊસકે ચેહ પકડા ગયા હે,
ખુદીસે ખ્વાર ચેહ યહાંતક હુવા હે.
કહા અહવાલ સબ અવ્વલસે આખીર,
કીયા સબ રૂબરૂ ઉસ માંકે ઝાહીર.
ચે સુનકર ઊસકી માં બોલી ઇલાહી,
ખબર બેટીકો ચેહ કીસને સુનાઈ ?
કે જીસકે સુનતેહી મેરે ગએ હોશ !
કીયા જા શાહશે હોતા હે રૂ પોશ ?
થા કજફહમીકા તેરે એકતો રોગ,
ઉઠાયા ઔર કયા અબ સોગમેં સોગ ?
વહાંસે દોડકર શાહકો ખબર દી,
કે તુજકો કુછ ખબર હે અપને ઘરકી ?
વોહ જો કઝઝાક બેટીકો પડહાવે,
મલીક હે રૂમકા સુનનેમેં આવે.
હે ઉસકા માજરા કીસ્સા—કહાની,
તેરી બેટીને પાઇ હે નીશાની.
લીયા હે ભેદ ઊસકા ઊસને યકયક,
મલીક હે રૂમકા બે શુબ્હા—બેશક.
ચેહ શક લાયાથા કુછ હકકી રઝામેં,
બલામેં હે ફંસા ઊસકી સઝામેં.
ખતા કૈસી હુઇ ઉસકે અદબમેં ?
ન આજાવેં કહીં હમ સબ ગઝબમેં.
ગઇ હે યું બીગડ તકદીર ઊસકી,
કરો જલદીસે કુછ તદબીર ઉસકી.

સુની જબ શાહને ઊસકી હીકાયાત,
લગા ઝાનુકે ઊપર મારને હાત.
નીહાયત ગુસ્સેસે ઘબરા ગયા વોહ,
તઅજ્જુબ ઔર હેરતમેં રહા વોહ.
નીકલ મેહલુંસે વોહ દરબાર આયા,
વઝીરૂં ઔર અમીરોંકો બુલાયા.
શાહનશાહ રૂમકી તસવીર લાઓ,
ઔર ઊસ કઝઝાકસે જાકર મીલાઓ ?
અગર હમશકલ ઊસ કઝઝાક કીહો,
તો જલ્દી આનકર મુજકો ખબર દો ?
બોહોત તશવીશમેં શાહકો જો પાયા,
વઝીરોંકાભી દીલ હેરતમેં આયા.
લગે કેહને ખુદાયા ખૈર કીજે,
શીતાબી ઉસકા ચલકે ભેદ લીજે.
જભી તસવીર ઊસ શાહકી મંગાઈ,
હુવા વહાં ખીઝરકો હુકમે ઈલાહી.
કટે આઝા શીતાબીસે વોહ લાએ,
જહાંકેથે વહાં લાકર મીલાએ.
મુકાબીલ શાહકે જબ તસવીર આઈ,
મુવાફીક હુબહુ હમ શકલ પાઈ.
કહા સબને બડી વોહ બારગાહ હૈ,
મુકર્રર રૂમકા યેહ બાદશાહ હૈ.
સબ આઝા જોકેથે તનકે મીલાએ,
વહી આઝા જમે સબ તનમેં પાએ.
હરએકકે ફીરગઈ ચેહરેપે ઝરદી,
સબોંને દોડકર શાહકો ખબર દી.
નહીં તસવીરમેં હૈ બાલકા ફરક,
હુવા સુનકર અરકમેં શાહ સબ ગરક.
કહા ફીર શાહને હંસકર હમને જાના,

હુવા બરગશતા અબ હમસે ઝમાના.
યે બૈઠા રૂમસે હૈ ચીન આયા,
હમેં કઝઆકકા ધોકા બતાયા.
કહાં હૈ રૂમ કીધર ચીન–મા ચીન!
કહાં હૈ યેહ હમારી સલતનતે ચીન!
મલીક કુછ હેગા યા હેગા તીલીસ્માત,
કોઈ જા દેખો તો ઊસકી કરામત?
હુવા જો આજ અયસા હો કહોં કબ?
કટે આઝા બદનકે જંમ ગએ સબ!
મુકરરર રૂમકી અબ ફોજ આવે,
ઔર આ વોહ ચીનમેં કયા ગુલ મચાવે?
બડી હૈ રૂમ વાલોંકી લડાઇ,
હમારી હુરમત અબ રખે ઇલાહી?
વઝીર ઊમરાઓ દાના જમઆ કરકર,
સલાહેં મશાવરત હોતીથીં ઘરઘર.
સમા જબ દેખકર હૈરતમેં આએ!
નીહાયત ઈજઝ સબ દર પેશ લાએ.
કીસીકો ફીર ન કુછ તકરીર સુઝી,
સભોંકો જબ યહી તદબીર સુઝી.
વઝીર ઔર શાહ ઔર ઊમરાઓ ચીનકે,
હુએ કુરબાન જા ઉસ અહલે દીનકે.
લગે કેહનેકે હમ સબ હૈં ગુનાહગાર,
હમારા સર હૈ ઔર હાઝીર હૈ તલવાર?
મલીક જબ રૂમકા કેહને લગા યું,
ઉઝર ઔર ઇજઝ અબ કરતેહોતુમક્યું?
મૈં શક લાયાથા કુછ હકકી રઝામેં,
બલામેં હું ફૂંસા ઊસકી સઝામેં.
રખું લાખું જો હું અસવાર–પ્યાદા,
અકેલા ચીનપર કરતા ઇરાદા.

ખુદાકી કીસીકે કુછ ખેઅસી બતા હેં
જો ગુજરા મુજ ઉપર વેહ માજરા હૈ.
નહીં ઇસ ભેદસે તુમ કોઇ આગાહ,
ઈસી લાયકથા મેં વલ્લાહ–બીલ્લાહ.
થા મૈં ઝીલ્લતકે લાયક હક યહી હૈ,
નીહાયત મુજસે બે અદબી હુઈ હૈ.
મીલે ખુશ હોકે દોનું શાહ બાહમ,
તઅજ્જુબમેં રહા એક સ.રા આલમ !
ઘડી વોહ ટલ ગઇ ઊસકી જો થી સખ્ત,
હુવા મૌજુદ આકર તાજ ઔર સખ્ત.
હુવા એક દમમેં વોહ ફઝલે ઇલાહી,
લગા ફીરને વોહ છતરે બાદશાહી.
વઝીર ઉંમરાઓ સબ જીતનેથે હાઝીર,
હુએ અરકાન વોહ સબ શાહકે હાઝીર.
હુઇ રહેમત ખુદાકી ઉનપે નાઝીલ,
હુવા ફીર બારગાહમેં શહકે દાખીલ.
લગે હરતરફ બજને શાદયાને,
લુટાએ શાહને ખુશહો ખજાને.
લગી ફીર હોને તોપુંકી સલામી.
લગા કરને સભી લશકર ગુલામી.
વહીં બોજુંને આ શહકો ખબર દી,
કે દુખતર ચીનકે શહને નઝર દી.
યે સુનકર હોગએ શહ દીલમેં રાઝી.
વોહ અગલે કરદીએ સબ શીકવે માઝી.
હુઈ શાદીકી ઊનકે ઇસકદર ધુમ,
પડા ગુલ ચીનમેં તે શામ તા રૂમ.
રખીથી જો ઈરાદા શાહઝાદી,
ઊન્હીં ધુમેંાસે કરદી ઊસકી શાદી.
હુવા દુલા વોહ રોહ સજકર ગીરહબંદ,

રહે મુદ્દત તલક મહેલોંમેં ખુરસંદ.
મલીકને બાહદુ એકચંદ મુદ્દત,
તલબકી ચીનકે શહસેજો રૂખસત.
કે સેરે ચીનતો મેંને બોહોત કી,
ખબર લું જાકે અપની સલતનતકી.
મં બારા બરસસે ઇસ ચીનમેં હું,
અબ અપના મુલ્કભી તો જાકે દુખું ?
કહા જબ ચીનકે શાહને કે હઝરત.
હમારી ઔર તુમારી એક હુરમત.
ઇરાદા રૂમકા અબ મતકરો તુમ,
યહાંભી ઔર વહાં માલીક રહો તુમ.
બોહોત તકરાર જબ દરમીયાન આઈ,
મગર કુછ શાહકી મરઝી ન પાઈ.
હુઈ જબ મશવીરત એસીહી ગેહરી,
ગરઝ આખીરકે તઇં રૂખસતભી ઠેરી.
બુલા આખેરકો ચંદી લાખ અસવાર,
કીએ હમરાહકો ઉસ શહકે તૈયાર.
હઝારૂં પલંગોંમેં જંગી બુલાઇ,
સબહમ રાહીકો ખુશ હોકરકે આઇ.
ભરે છકડે બોહોતસે સીમો—ઝરકે,
ઝમુરૂદો—લાલો—યાકુતો—ગોહરકે.
શુતર તોહફું કે સદહા કરકે પુરબાર.
કીએ હમરાહીકો ઉસ શહકે તય્યાર.
મલીક જબ રૂમકા બોલા કે અયશાહ,
મુજે દરકાર કુછ નઇં અપને હમરાહ.
ફકત ઘોડા મેરા મુજકો મંગાદો
ઝરહા—નેઝા ઔર મેરી તેગ લાદો.
ઉસી ઘોડેપે મૈં કુલકન ચડહાઉં,
ખુદાકે ફઝલસે મૈં પોહંચ જાઉં.

વોહ ઘોડા શાહને આખર અંગાકર,
દીયા નેઝા વહીં શમશીર લાકર.
બપુશ્તે અસ્પ જબ વોહ શાહઆયા,
ઔર અપને પીછે દુલહન કો બીઠાયા.
જુદાઇ દેખી જબ શાહે ઝમાંકી,
લગી રોને સભી ખીલકત વહાંકી.
જુદા વોહ બાપસે બેટીકા હોના,
ન આવે કીસતરેહ રોનાહી—રોના.
હઝારોંકે તઇ રોતેહી છોડા.
મલીકને કરદીયા જબ તેઝ ઘોડા.
ફીરશતોંકો હુવા યે હુકમ નાઝીલ,
કે મુલ્કે રૂમમેં હો જલ્દ દાખીલ.
કે મુલ્કે રૂમકી ઔર મુલ્કે ચીં કી,
તનાબેં ખેંચલો ઉસ સર ઝમીં કી,
વહાંસે શાહ ઉસ મૈદાનમેં આયા,
હરનૂપર થા જહાં ઘોડા ઉઠાયા.
જો દેખે વોહી લશકર હેગા મેરા,
સવારૂંને હરન હૈ એક ઘેરા.
દુશાલા શાહઝાદીકો ઉઢાકર,
છીપાયા ફીલ અમારીમેં જાકર.
વહાંસે શાહને ઘોડા ઉઠાયા,
હરનકો માર તીરોંસે ગીરાયા.
ખડેથે ઇનતઝારીમેં જો આકર,
લગે સબ અરઝ કરને સર ઝુકાકર.
યેહ જંગલ હરતરફ હમ ઢુંઢ આએ,
હરન દેખા ન હઝરત આપ આએ.
હરન યે આપને કહાંસે હૈ ઘેરા ?
યહાં હમનેભી ઇસકો ખુબ હેરા.
નીહાયત આપને મેહનત ઉઠાઇ,

હરન યે થક રહા તબ ભારભાઈ.
ગએથે સૈદકે પીછે ખુદાવંદ,
હૈં સબકે દાના ઔર પાનીસે સુંકબંદ,
સવારોંને ભી કુછ ખાના ન ખાયા,
ન ઘોડુંકો અભી પાની પીલાયા.
કરીબ અબ હો—પેહરકા વકત આયા,
સુબોહસે આપને ખાના ન ખાયા.
નીહાયત ઈસસે અંદેશેમેં હૈં હમ,
યે ખાને ગરમ સબ દેખોતો હૈં કમ !
કબાબ ઔર ખુવાન ખાનેકે ગરમ હૈં,
નીહાયત મુનતઝીર હઝરત કે હમ હૈં.
કયા ફીર અરઝ યું ઉસ ફોજને કુલ,
અય હઝરત કીજીએ ખાના તનાવલ ?
સમાં યે દેખ હૈયરતમેં રહા શાહ !
કહા કુદરત તેરી અલ્લાહ અલ્લાહ !
પડી જબ મેહનતો—ઝીલ્લતકી શીદ્દત,
મુજે બારા—બરસકી ગુઝરી મુદ્દત.
રહા મૈં ચીનમેં બારા બરસ તક,
મુજે યહાં ઢુંઢતે ફીરતે હૈં અબતક.
મૈં બારા બરસતક ખેંચી તબાહી,
યહાં ઉતરે ન ઘોડેસે સીપાહી !
હુએ બારા બરસ ઓર કઈ મહીને,
યહાં ઘોડુંકે નહિં સુખે પસીને.
હુવા ઝખમોંકા મુજપર કયાહીજીંજાલ,
રહા ફીર બઅદ શાદીકે કઈ સાલ.
ન થા તનપર મેરે જુઝ ઉસતખ્વાં પોસ્ત,
જહાં કોઈ યારથા બાકી ન કોઈ દોસ્ત;
વહાં એક ઉમર મેં ભુકી ગમાઈ,
કીસીને યહાં અભી રોટી ન ખાઈ !

મેં ખાશ અક્સ ... જાસે હીલા નહીં,
યહાં-દાપેહેર દીન અબતક ઢલા નહીં !
જો દેખી શાહને કુદરતે ખુદાકી,
ગઈ ખુલ આંખ ઉસ અહલે ખુદાકી,
સભી અતવાર વો ભુલા ખુદીકે,
રખે તા-ઝીસ્ત શેવે આજઝીકે,
ખુદાકે ખૌફસે હરવકત ડરતા,
રહા જબતક વો જીતાતૌબા કરતા,
ગુઝશતાસે જબ આગાહ હોગયા વોહ,
જહાંકી તર્ઝસે સુન હોગયા વોહ;
કહાં રહઝન કહાં ઉસ શાહકી ઝાત,
દીખાયા હકને કુદરતકા તીલીસ્માત.

તકબ્બુર ઔર ખુદીકે બયાનમેં.

ખુદીસે જો કોઈ ભુલે ખુદાકો,
યુંહી પોહંચે વો ફીર અપની સઝાકો.
ખુદીસે નુહકા તુફાન આયા,
ખુદાને ઉસકી ઉમ્મતકો ડુબાયા.
ખુદીસે નાકએ સાલેહકો મારા,
તો ગારત કરદીયા વો કૌમ સારા.
ખુદી દીલમેં સમુદ ઔર આદ લાએ.
હુએ ગારત નીશાં ઉનકે ન પાએ.
ખુદીસે કીથી બદફેલીકી આદત,
કીયા સબ લુતકી ઉમ્મતકો ગારત.
ખુદીકા જો હુવા ઈબલીસકો ઝોક,
ગલેમેં ઉસકે લાઅનતકા પડા તોક.
ખુદીકી ડાલી જબ શીદાદને ધુમ,

રહા ઉસ બાગસે કાફીર વો મહરૂમ.
ખુદી દીલમેં યે જબ નીમરૂદ લાયા,
યુંહી પીસ્સુકોં મગ્ઝ ઉસકા ખીલાયા.
ખુદીસે નીલમેં ફીર ઓન ડુબા,
ખુદીસે શેહ હુવા બેહસ્ત આર પા.
ખુદીસે હુકમ કારૂનને ન માના,
હુવા વોહ ગરક ઔર સરપર ખઝાના.
ખુદીસે જો ફીરે કુરેશ નામી,
હુએ દાખીલ જહેન્નમમેં તમામી.
ખુદી મત કીજયો કોઇ ખુદાસે,
મેરી યે અરઝ હે શાહો—ગદાસે ?
કહા સાહબકા જો બંદા ન માને,
વો અપની બેહતરી હરગીઝ ન માને.
ચલે મરઝીમેં જો બંદા ન મીયાંકી,
ઉસે દૌલત મીલે દોનું—જહાંકી.
કરો તુમ કેહના સબ યારો ઉસીકા,
ખુદા બીન યહાં નહીં કોઇ કીસીકા,
કીસીસે હાલ અપના મત કહો તુમ,
ખુદાકી યાદમેં મશગુલ હો તુમ.

આતમા.

અલહમ્દો લીલાહે—બ ફઝલહુતઆલા, કીસ્સા શાહ રૂમકા તમામ હુવા, ઔયા હરખાસો—આમકો નસીહતકા અલામ હુવા. તોબા—તોબા, અસતગફીરૂલાહ, ખુદી યાને તકબ્બુરી કયા બુરી બલા હે ? જીસકા સીલ સીલા ખાસ શૈતાનસે મીલા હૈ બેશક શેતાન મરદુદને ખુદીકે સબબસે, ફકત આદમ અલેહીસ્સલાતો—સલામકો મહઝ ખાકી સમજકર હુકમે ખુદાસે ઈનકાર કીયા, ખુદકો આતશી જાન ઉસ્પુતલે—ખાકકો સીજદા નહીં કરનેમેં "દાયમુન્નાર" હુવા.

શેઅર.

તકબ્બુર અઝાઝીલરા ખ્વાર કર્દ,
બ—ઝીંદાને—લઅનત ગીરફતાર કર્દ.

યાને "તકબ્બુર" કરનેસે (આદમ અ. કો સીજદા ન કયા) અઝાઝીલ જેસા મુકરરબ ફીરશતા, જો તમામ ફીરશતુંકા ઊસતાદ ઔર સબક દેનેવાલા, ફકત આદમ અ. કો સીજદા ન કયા, ઈસ ખયાલસે કે મેં આતશી ઔર યે ખાકી ? અલ્લાહ તઆલાને ઊસકો અપની દરગાહસે મરદુદ કરકે લાઅનતકા સઝાવાર કીયા અય ભાઈ મુસલમાનોં ! ખુદાકે વાસ્તે અપને દીલમેં ગુરૂર ઔર ખુદીકો જગેહ મત દો ?

કરો તુમ કેહના સબ યારો ઉસીકા,
ખુદા બીન યહાં નહીં કોઈ કીસીકા.
કીસીસે હાલ અપના મત કેહો તુમ,
ખુદાકી યાદમેં મશગુલ હો તુમ.

તમામ શુદ.

અગર મુસલમાનીકા દઅવા કરતે હો, ઔર કુરઆન કો કલામે ઈલાહી સમજતે હોતો ઉસકે લીએપર અમલ કરો ! દેખો કુરઆનમેં અલ્લાહ—જલ્લશાનહુ કયા ફરમાતા હૈ ? યાને "જીસકે દીલમેં એક રત્તી બરાબર તકબ્બુર હોગા, વો હરગીઝ જન્નતમેં દાખીલ ન

હોગા.” ઔર ઇસીતરેહ આપ દેખતે હોકે, ઇસ ફાર ફાની યાને દુન્યામેં જહાં અબ હમ એક મુસાફરાના તૌરપર અપની ઉમર બસર કરતે હૈં, બાવુજુદકે યે દુન્યા જાએ ફના હૈ, ફીરભી એક ઝરાભર ગુરૂર કર નેસે ઇનસાન કૈસી ખરાબીકો પોહંચતા હૈ ! ઔર ઐસે ખુદપરસ્તું કી અંજામ હાલકી સૈકડું મીસાલે તુમ દેખતે આએ હો; ઇસકે સીવા હઆરૈં કીસ્સે કહાંન્યાંભી ઇસ મીસાલકી પડહ ચુકેહો, ઔર પડહતે ચલે હો, જીસમેં કૈસે કૈસે શેહનશાહ ! શાહઝોર, ખુદીકા દઅવા કરનેવાલે, ખુદાઇકા દમ ભરનેવાલે, કીસ તરેહસે ફનાફીલ્લા હોગએ ! કે જીસકા પતા તક ન રહા, ફકત હમારી ઇબરતકે લીએ મીસલ શેતાનકે ઉનકા નામ—બદનામ બાકી રેહ ગયા. યે કીસ્સા શાહે-રૂમકાભી ઉસી મીસાલપર હૈ, જો પડહનેસે ઔર દેખ નેસે મઅલુમ હોગા કે શાહને એક ઝરીસી ખુદીકી, ઔર કલામે ઇલાહીપરસે ખુદાવંદે કરીમકી કુદરતકો ભુલા દીયા, તો ફૌરન અપની ઝીલ્લતકા તમાશા નઝરસે દેખા. મગર શાહકે દીલમેં ખુદીકે સાથ ઔરે ખુદાભી થા, ઇસ સબબસે બઅદ અપની તબાહી ઔર સઝાકે તાયબ હોગયા, ઔર ઉમરતક ફીર ખુદીકા નામ ન લીયા, બલકે હમેંશા આજઝી-ઇનકસારી સે કામ લીયા; યહી મુજબ ઉસકી મગફીરતકા હુવા, ઔર અંજામ ઉસકા અવ્વલસે બેહતર હુવા. તુરફા તો યે હૈ કે ઉધર શાહેરૂમકો તબાહી ઔર ખરાબીમેં બારાબરસ ગુઝર ગએ, ઔર યહાં યાને ઇસકે લશકર મેં જહાંસે વો હરનકે પીછે ગાયબ હુવા થા વહાં, વહી ઘડી ઔર સાઅતથી. પસ યે કહાવત બાદશાહે રૂમકે હસબ હાલ હુઇ, યાને ખુદા “એક પલમેં ચાહેસો કરે.” અલ્લાહ સબ મુસલમાનુકો હીદાયત નસીબ કરે, ઔર ખુદી જયસી નાપાક બલાસે બચાવે.

આમીન.

કીસ્સએ હઝરત બીલાલ.

દીલસે સુનો દોસ્તો યે દાસતાં.
લીખતા હએ યુ રાવીએ રંગી બયાં.
ઇશ્કકા મોહબ્બતકી નીશાની હયે યે.
આશકે સાદીકકી કહાની હએ યે.
એક મુઅઝઝનથા નબીકા બીલાલ.
હીઝરસે ઉમે સહકે ઘટા જું હીલાલ.
દીને મોહમદમેં ગીરફતાર થા,
શેફતએ તુર્રએ તકરારથા.
નરશએ સર ચશ્મએ દીદારથા,
નરગીસે બીમારકા બીમારથા,
ખસ્તા હુવા બઅદે વફાતે નબી,
આહ કભી કરતાથા રોતા કભી.
વહશતે દીલ લેગઇ આરામે જાં.
જાતી રહી તાકતો તાબો તવાં
હાથ લગા બઢને ગીરેબાનતક,
દીલસે લગી આગ જલી જાનતક.
દેખકર ઉસ દીલબરે રઅનાકી કબર,
આશકે ગમગીકોં ન આતાથા સબર,
કેહતાથા અફસોસ કીધર જાઉં મએં,
ઇસ્સે તો બેહતર હએ કે મરજાઉં મએં.
હએફ મદીનેમેં રહે યે બીલાલ.
આંખસે દેખે ન વો હુસ્નો જમાલ,
મર્ગસે બદતર હએ મેરી જીંદગી.
જીનેસે અબ મુજકો હએ શરમીંદગી.
લુત્ફ નહીં પાતાહું જીનેમેં અબ.
જાએ નહીં રેહનેકા મદીનેમેં અબ.

શેફ્તએ કાકુલે શામ ફામકો,
ઝુલ્ફ જો યાદ આઈ ચલા શામકે.
છુટ ગયા દેસ જો મહબુબકા,
શામકા મુલ્ક આખોંમેં તારીકથા.
સુબ્હે વતન તીર તર અઝ શામથી.
કાલી બલા શામ હુઈશામકી,
લોગ લગે પુછને તુમ કૌન હો,
આએ હો ઈસ દેસમેં કીસ કામકો.
કીસલીએ યહાં આએ હો કયા કામ હુએ.
રેહતે હો કીસ મુલ્કમે કયા નામ હુએ.
કીસકે લીએ રેહતે હો ઝારો નઝાર,
કીસકે લીએ રેહતે હો યુ બેકરાર.
કયું તુમ્હે ભાયા હુએ ફકીરી લીબાસ,
કીસકે લીએ રેહતે હો હરદમ ઉદાસ.
ઇસ દીલે શેદામેં હુએ કીસકા બીરોગ,
કૌન હુએ વો કીસપે લીયા હુએ યે જોગ.
ઓઢે હુએ કાલાસા કમ્મલ હો કયું.
કાનસા હુએ આરીઝા બેકલ હો કયું.
સુનકે યે તકરીર દીયા યુ જવાબ,
આરીઝએ ઈશક હુએ ખાના ખરાબ.
કયા કહું ફીર તુમસે કે મયેં કૌનહું,
તાઝા હુએ દીલપર મેરે દાગે જીનું.
કામ ન દેખો મેરા નાકામહું,
નામ ન પુછો મેરા ગુમનામહું.
ઝરરએ ખુરશીદે દરખશાં હું મયેં,
મોરચએ રાહે સુલેમાં હું મયેં.
દેસ હમારા કભી આબાદથા,
યે દીલે નાશાદ કભી શાદથા.
ફેકર તો મકબુલ હુએ દરબારકા,

બાસા યહીથા મેરે સરકારેકા.
બોહતા કમ્મલથા વો ખુદ બાદશાહ.
જીસકો નથી દૌલતે દુન્યાંકી ચાહ.
કયેસા શહીનશાહથા આલી ખીસાલ,
જીતેથે હમ દેખકે ઉસકા જમાલ.
ઉસ્સે વહાં ખુલ્દકી બસ્તી બસી,
હમકો સતાતી હએ યહાં બેકસી.
કાફીલા સાલાર સફર કર ગયા,
કાફીલેકો ઝેરો ઝબર કર ગયા.
નામ ઝબાંપર મેરે આતા નહીં.
દીલમે મેરે શોક સમાતા નહીં.
કેહતા જો મસજીદમે હએ કોઈ અઝા.
નામકે સુનતેહી નીકલતી હએ જાં.
આશકે માતમઝદાસે જબ પતા;
શામકે લોગોંકા અઝાંકા મીલા.
બોલે યે સબ જાનગએ હમ તુમે,
કુછ ન કહો પેહછાન ગએ હમ તુમે,
નામ હએ શાયદકે તુમ્હારા બીલાલ,
હીજરે પયમબરસે હો આશુફતા હાલ.
કયું નહીં કેહતે કે સીધારે રસુલ,
જીનકે સબબસે હો તુમ ઇતને મલુલ.
કયું નહીં કેહતે હો કે રશ્કે ચમન,
યાને મદીના હએ તુમ્હારા વતન.
કયું નહી કેહતે હો કે જીનેસે તુમ.
હો કે ખફા નીકલે મદીનેસે તુમ.
કહને લગા બએર જો કુછ હું સો હું,
થોડી જગા દો તો યહાં પડ રહું.
બોલે વો સબ લોગ કે મીસ્લે નઝર,
આપકા આંખોપે હમારી હએ ઘર.

રહીએ યહાં શૌકસે આરામસે,
હમકો ખબર દીજીએ હર શામસે.
બોલા કે નાકામકા હુએ કામ ક્યા,
દીલ જો હો બીમાર તો આરામ ક્યા.
અલગરઝ ઈસતૌરસે વો ચાર બીન,
કરતાથા ફરયાદો કુગાં રાતદીન.
ખાનેકી પીનેકી નથી કુછ ખબર.
રોનેસે બસ કામથા આઠો પહેર.
હર શબે હીજરાંસે સીવા એક શબ
દીલપે ઝીયાદા હુવા રંજો તઅબ.
કેહતા અગર આહમેં હોતા અસર,
કુછભી તો ઉસ શાહકો હોતી ખબર।
ખાકપે બીસમીલસા તડપને લગી;
ઝોઅફસે નાગાહ જો ગશ આગયા.
આગસી ભડકી દીલે બેતાબમેં,
દોલતે દીદાર મીલી ખવાબમેં,
હુસ્ને ખુદાદાદ દીખાયા ઉંસે,
ચાંદસા મુખડા નઝર આયા ઉસે,
માહ નથા મેહર શબ અફરોઝથા.
મેહર નથા નુરથા મઅબુદકા.
માહ કહા ઓર વો સુરત કહાં,
મેહર કહાં મેહરકી સુરત કહાં,
શામકો રોનક હુઈ ઉસ નુરસે;
હકકી તજલ્લીથી અયાં નુરસે,
દોશપે જો કાકુલે શબ ફામથી,
દીલકે ફસાનેકે લીએ દામથી,
લૌહે જબી નીમએ માહે તમામ,
માહ જીસે કરતા હો ઝુકકર સલામ.
અબરૂએ બારીક જો ખમદારથી,

કત્લકો ઉશ્શાકકે તલવારથી.
નરગીસે મખમુર વોહ અબ્રોકશ જીસે,
દેખકે સુરમેકી તરફ દીલ પીસે.
સુરખી વો ડોરોંકી વો સુરખ્ફ સીયાહ.
શોખી વો આંખોંકી વો નીચી નીગાહ.
આશકે ગમનાકકો તડપા ગઈ,
જીસકી ખુદાકોભી અદા ભાગઈ.
રફઅતે બીનીથી બહોત દીલપસંદ,
શમ્અકી લૌ હોતી હુએ જએસી બુલંદ.
દેખકે ઉસ ગોહરે દંદાકી તાબ,
દુર અરકે શરમસે હુએ ગરકે આબ.
બરગે ગુલે તાઝાસે લબ દેખકર,
લઅલે યમન પીતાથા ખુને જીગર.
સુએ સુહાસીન રૂએ તાબાંકે ગીર્દ.
શબથી મગર મેહરે દરખ્શાં કે ગર્દ.
કામતે મૌઝુંસેતાકયામત ખજીલ,
ફીતનએ આશુબે જહાં મુનફઈલ.
કદ નથા સર તા બકદમ નુરથા.
શમઅસે સાયાભી ગુરેઝાં હુવા.
દેખકે ઉસ શમઅકો હો બેકરાર,
કરતા થા પરવાનએ જાં કો નીસાર.
પાંવપે રખકર સરે ઈજઝો નીયાઝ,
અર્ઝ લગા કરનેકે બંદા નવાઝ.
જબસે મદીનેસે સીધારે હુઝુર,
જીનેસે બેઝારહું મૈ નાસબુર.
આપ મુઝે ભુલગએ ઈસકદર.
બંદએ મીસકીકી નહી કુછ ખબર.
રહમસે ઈરશાદ હુવા અય બીલાલ,
હોશમેં આ તેરા કીધર હૈ ખયાલ.

વસ્લ મેરી ગર તુજે મકસુદ થા,
મયેં તો તેરે પાસહી મોંજુદ થા.
મુજપે જફા તુને કયા ફીસલીએ,
મેરા વતન છોડ દીયા ફીસલીએ.
ખાકસે ઉઠ કસ્દ મદીનેકા કર,
ઉમરે દો રોઝા યે વહીં હો બસર.
ફીર તો જો ઉસ જાસે સવારી ચલી,
આશકે શૌદાકો હુઇ બેકલી.
ચૌંક પડા ખૈફસે ખ્વાબીદા બખત.
શાહકો પાયા ન ઝમુરરદકા તખ્ત.
તાઝા મઝા વસ્લકા યાદ આ ગયા,
હુજરએ તારીકમે ઘબરા ગયા.
ફીર વહી વહશીસે કયા યું ખીતાબ,
ફીર દીલે વહેશીસે કયા યું ખીતાબ.
યહાંભી જીનુંકા નહીં જાતા ખલલ,
ચલ દીલે દીવાના મદીનેકો ચલ.
જઝબએ દીલ ઉસકા હુવા રેહનુમા,
શામસે ઉઠઠા તો મદીનેમેં થા,
રોઝેએ મહબુબકી થંડી હવા,
તનસે લગી ગુંચએ દીલ વાહ વા.
ઉન્સ જો થા ખાનએ દીલદારસે,
મીલતાથા રોકર દરો દીવારસે.
દીલસે કહા મુજકો હય હએ જાન ઝરૂર,
બીન્તે રસુલે અરબી કે હુઝુર.
બાપકી બુબાસ ઉસી ગુલમેં હએ,
બુઝવમેં જો હએ વહી વો કુલમે હૈ.
શતએ હરીમે નબવી હયે બુતુલ,
આઇનએ મુસ્તફવી હએ બુતુલ.
સય્યદે પાકકે દરપર ગયા,

ઝુમકે ચૌખટકો યે હકને લગા.
નુરેનબી લીજીએ મેરા સલામ,
ડેવઢીપર હાઝીર હએ તુમ્હારા ગુલામ.
ધરસે સદા આઈકે વો હૈ કહાં,
વોભી સીધારે સુએ બાગે જીનાં.
વોભી મદીનેસે ઝેબસ થી ઉદાસ,
વોભી રવાના હુઇ હઝરતકે પાસ.
જબ સુની ઉસ ગમઝદેને યે ખબર
બરસરે શોરીદાથા ઔર સગે દર.
નઅરા લગા કરને જો વો ખસતા તન,
ધરસે નીકલ આએ હુસૈનો હસન.
દેખકે હુસનૈનકો રોને લગા,
રોકે લગા કેહને કે વા હસરતા.
પેશે પીદર ફાતમ્હ ઝહેરા ગઇ.
છોડકર ઇન બચ્ચોં કો તનહો ગઇ.
અપની યતીમીકીહુઈ ચારાગર,
ઉનકી યતીમીપે નકી કુછ નઝર.
શહરમેં શોહરત હુઇ આએ બીલાલ,
હીજરે પયમબરસે બહોત ખસ્તા હાલ.
પોહંચે મુલાકાતકો સબ ખાસો આમ,
ખલ્કકા ગીરદ ઉનકા હુવા ઇઝદેહામ.
કરતાથા ઇસરાર યે પીરો—જવા.
આજ સુના દીજીએ હમકો અઝાં,
કહેતાથા કીસ તરહા કહું મય અઝાં.
મેરી અંખાકા નરહા કદરદાં.
કીસકો સુનાઉં કે પયમબર નહીં,
દીલ નહીં કાબુમેં કે દીલબર નહીં.
નામ જો આજાતા બતાતાથા મએં,
ઉનકી તરફ હાથ ઉઠાતા થા મએં.

ક્યા કરે અબ કીસકે બતાઉં ભલા,
કીસકી તરફ હાથ ઉઠાઉં ભલા
સુનકે યે હુસનેનુભી બોલે કે હાં,
હમભી હએ મુશતાક સુનાઓ અઝાં.
હુકમસે શાહઝાદોં કે મજબુરથા,
બામપે મસજીદકે વો ગમગી ચઢા.
જીસઘડી " અલ્લાહો અકબર " કહા,
કટતા થા લોગોંકા છુરીસે ગલા.
ફીર જો કહા " અશહદોઅનલાઇલાહ "
ગુમ હુવા અલ્લાહમેં માનીદ આહ.
હોતાથા ઉસ આશકે "યાસીન" સે.
"શીન" કા હર લફ્ઝ અદા "સીન" સે.
શોર હુવા આશકે યાસીન હએ,
સીનભી યે કાબીલે તહસીન હયે,
આયા ઝબાપર જો મોહમ્મદકા નામ,
બસ લીયા હાથોંસે કલેજેકો થામ.
કેહતે હએં કોઠેસે ગીરા બે ખબર.
કરગયા ગીરતેહી જહાંસે સફર.
ખાકમે તડપા જા વો અંદોહગીં,
અરશકો જુંબીશ હુઇ કાંપા ઝમીં.
ઇશકકા ગમ ચારે રગરેજાં હુવા.
ખાતએ મહેબુબકા મેહમાં હુવા.
જાન ગઇ જાનકે જોયાંકે પાસ,
પોંહચા મરીઝ અપકી મસીહાકે પાસ.
ઝરરા હુવા મેહરે દરખશાંમેં ગુમ,
કતરા હુવા ચશમએ હએવામેં ગુમ.
પ્યાસેને દરયાસે મુલાકતકી,
ખુબ તલાફી હુઇ આફાતકી.
ચાહતે હએં જીસકો બુલાતે હએ યું,

શરબતે દીદાર પીલાતે હુએ યું.
હએફ કે હમ ફીરતે હુએ શામો સહર,
દીસ઼ંકા કાંસા લીએ હમ દરબદર.
ઘરકે ન દીલદારકે દરકે હુએ,
હમ ન ઇધરકે ન ઉધરકે હુએ.
રહમતે આલમ મુજે બુલવાઇએ.
રહમ મેરે હાલપે ફરમાઇએ.
શરબતે દીદાર પીલા દીજીએ,
બહેરે ખુદા મેરી દવા કીજીએ.
દીંદમેં ખાતર મેરી નાશાદ હુએ,
જલ્દ ખબર લીજીએ ફરયાદ હુએ,
મુજકો નહી ચાહીએ બાગે ઇરેમ,
સર હો મેરા ઓર વો ખાકે કદમ.
ખાકે દરત બરસરે મા તાજ બાદ,
હર શબે ઉમરત શબે મેઅરાજ બાદ.
કીસ્સા કીયા મંએને દુઆપર તમામ.
ભેજો પયગમ્બરપે દરૂદો સલામ.

